

Γ ΛΥΚΕΙΟΥ ΘΕΜΑΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ 2: ΠΡΟΚΛΗΣΕΙΣ

Γ_ Θ.Ε. 2.2 Εργασία

Παρουσιάζοντας 1^η Δραστηριότητα:

Η Αγία Γραφή για την εργασία

Όποιος δεν θέλει να εργάζεται, αυτός να μη τρώει κίολας.

Β' Θεσ. 3, 10

Έτσι να λάμπει και το δικό σας φως μπροστά στους ανθρώπους, για να δουν τα καλά σας έργα και να δοξολογήσουν τον ουράνιο Πατέρα σας».

Μτ. 5, 16

Έτσι και η πίστη, αν δεν εκδηλώνεται με έργα, μόνη της είναι νεκρή.

Ιακ. 2, 17

Να το θεωρείτε τιμητικό να ζείτε χωρίς αναταραχές, να ασχολείστε μόνο με τις δικές σας υποθέσεις και να εργάζεστε για να βγάξετε το ψωμί σας με τα ίδια σας τα χέρια, όπως σας παραγγείλαμε.

Α' Θεσ 4, 11

Πήρε, λοιπόν, ο Κύριος ο Θεός τον άνθρωπο και τον έβαλε μέσα στον κήπο της Εδέμ για να τον καλλιεργεί και να τον προσέχει.

Γεν. 2, 15

⁶Τράβα τεμπέλη στο μυρμήγκι, κοίταξε πώς δουλεύει και γίνε σοφός. ⁷Αυτό δεν έχει ούτε αρχηγό ούτε επιστάτη ούτε αφεντικό. ⁸κι όμως το καλοκαίρι εξασφαλίζει την τροφή του, προμήθειες συγκεντρώνει τον καιρό του θερισμού. ⁹Τεμπέλη, ως πότε θα κοιμάσαι; Πότε απ' τον ύπνο σου θα σηκωθείς; ¹⁰Λίγος ακόμα ύπνος, λίγη νύστα, λίγο τα χέρια να σταυρώσεις για ν' αναπαυτείς, ¹¹και θα 'ρθει η φτώχεια ξαφνικά σαν το ληστή κι η δυστυχία σαν άντρας οπλισμένος.

Παροιμίες 6, 6-11

‘Να εργάζεσαι με το εργόχειρό σου, για να βρει ο φτωχός το ψωμί σου. Γιατί η αργία (η μη εργασία) είναι θάνατος και κατάντια της ψυχής’
Αβάς Αμμωνάς, Γεροντικό.

Η αξία της εργασίας

«Ας μην ντρεπόμαστε για τις χειρωνακτικές εργασίες· ούτε να νομίζουμε ότι η εργασία είναι αιτία για κατηγορία· αιτία για κατηγορία είναι η αργία και να μην έχουμε να κάνουμε κάτι. Γιατί, αν η εργασία ήταν ντροπή, δε θα την επιδίωκε ο Παύλος, ούτε θα παράγγελνε σ' εκείνους που δεν εργάζονται, να μην τρώνε. Ντροπή, πραγματικά, είναι μόνο η αμαρτία. Την αμαρτία όμως, και μάλιστα όχι μία ή δύο και τρεις μορφές αμαρτίας, αλλά όλη μαζί την κακία, τη γεννά συνήθως η αργία... Λοιπόν, ό,τι είναι για το άλογο το χαλινάρι, το ίδιο είναι η εργασία για τη φύση μας... Δεν υπάρχει τίποτε απολύτως που να μην καταστρέφεται με την αργία. Πράγματι, και το νερό που είναι στάσιμο, βρωμά, ενώ εκείνο που τρέχει και τριγυρίζει παντού, διατηρεί την καλή του ποιότητα. Και το σίδηρο, όταν δε χρησιμοποιείται, γίνεται μαλακότερο και άχρηστο, επειδή καταστρέφεται από τη σκουριά· ενώ εκείνο που χρησιμοποιείται στις εργασίες, είναι πολύ χρησιμότερο, αλλά και πιο ευπαρουσίαστο, αφού δε λάμπει λιγότερο από κάθε ασήμι. Και τη γη που δεν καλλιεργείται, θα μπορούσε να την ιδεί κανείς να μην παράγει τίποτε ωφέλιμο, αλλά βλαβερά βότανα, αγκάθια, τριβόλια και άκαρπα δέντρα, ενώ εκείνην που απολαμβάνει την εργασία, να είναι γεμάτη με ήμερους καρπούς. Και γενικά η αργία καταστρέφει το καθετί· αντίθετα, η εργασία κάνει τα πάντα πιο χρήσιμα. Γνωρίζοντας λοιπόν όλα τούτα, καθώς επίσης και πόση είναι η βλάβη από την αργία και το κέρδος από την εργασία, ας αποφεύγουμε την πρώτη και ας επιδιώκουμε τη δεύτερη».

Ιωάννης ο Χρυσόστομος,¹ λόγος στο ‘Ασπάσασθε Πρίσκιλλαν και Ακύλαν’.

Παρουσιάζοντας 2^η Δραστηριότητα:

URL αρχείου: <https://www.youtube.com/watch?v=cxUuU1jwMgM>

Ταυτότητα έργου Ταινία μικρού μήκους, *EL EMPLEO / THE EMPLOYMENT* (η εργασία), σκην. Santiago 'Bou' Grasso

Διάρκεια: 06,24''

Εφαρμόζοντας 1^η Δραστηριότητα:

Οικουμενική Διακήρυξη για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα

ΑΡΘΡΟ 23

1. Καθένας έχει το δικαίωμα να εργάζεται και να επιλέγει ελεύθερα το επάγγελμά του, να έχει δίκαιες και ικανοποιητικές συνθήκες δουλειάς και να προστατεύεται από την ανεργία.
2. Όλοι, χωρίς καμία διάκριση, έχουν το δικαίωμα ίσης αμοιβής για ίση εργασία.

3. Κάθε εργαζόμενος έχει δικαίωμα δίκαιης και ικανοποιητικής αμοιβής, που να εξασφαλίζει σε αυτόν και την οικογένειά του συνθήκες ζωής άξιες στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια. Η αμοιβή της εργασίας, αν υπάρχει, πρέπει να συμπληρώνεται με άλλα μέσα κοινωνικής προστασίας.

4. Καθένας έχει το δικαίωμα να ιδρύει μαζί με άλλους συνδικάτα και να συμμετέχει σε συνδικάτα για την προάσπιση των συμφερόντων του.

ΑΡΘΡΟ 24

Καθένας έχει το δικαίωμα στην ανάπαυση, σε ελεύθερο χρόνο, και ιδιαίτερα, σε λογικό περιορισμό του χρόνου εργασίας και σε περιοδικές άδειες με πλήρεις αποδοχές.

ΑΡΘΡΟ 25

1. Καθένας έχει δικαίωμα σε ένα βιοτικό επίπεδο ικανό να εξασφαλίσει στον ίδιο και στην οικογένειά του υγεία και ευημερία, και ειδικότερα τροφή, ρουχισμό, κατοικία, ιατρική περίθαλψη όπως και τις απαραίτητες κοινωνικές υπηρεσίες. Έχει ακόμα δικαίωμα σε ασφάλιση για την ανεργία, την αρρώστια, την αναπηρία, τη χηρεία, τη γεροντική ηλικία, όπως και για όλες τις άλλες περιπτώσεις που στερείται τα μέσα της συντήρησής του, εξαιτίας περιστάσεων ανεξαρτήτων της θέλησής του.

2. Η μητρότητα και η παιδική ηλικία έχουν δικαίωμα ειδικής μέριμνας και περίθαλψης. Όλα τα παιδιά, ανεξάρτητα αν είναι νόμιμα ή εξώγαμα, απολαμβάνουν την ίδια κοινωνική προστασία.

Διερευνώντας 1^η Δραστηριότητα:

Η εργασία ως θεϊκή εντολή

«Εκτός όμως από την άμεση, υπάρχει και έμμεση εντολή για εργασία. Αναγράφεται στη Γένεση: «Καί εἶπεν ὁ θεός: Ποιήσωμεν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα ἡμετέραν καί καθ' ὁμοίωσιν...». Από αυτό το χωρίο προκύπτει πως ο άνθρωπος έχει δύο όψεις, οι οποίες εκφράζουν τη δομή του, μία στατική και μία δυναμική. Η πρώτη αποτελεί τον ιδανικό τύπο του ανθρώπου, ο οποίος έχει πλασθεί «κατ' εἰκόνα» του Δημιουργού του. Η δεύτερη όψη, η δυναμική, περιέχει τη δυνατότητα του ανθρώπου να φθάσει τον ιδανικό τύπο του, ώστε να γίνει ύπαρξη «καθ' ὁμοίωσιν» του Δημιουργού της, να του μοιάσει. Όσο δεν θα του μοιάζει, δεν θα είναι ολοκληρωμένος άνθρωπος.

... Ο αρχαίος Ισραηλίτης πληροφορείται πως ο πρώτος που εργάστηκε είναι ο Θεός και ότι πρέπει να του μοιάσει· και θα του μοιάσει με την εργασία, διότι «δια της εργασίας ο άνθρωπος οδηγείται εις "ὁμοίωσιν" του προς τον προσωπικόν αυτού δημιουργόν».

Ο πρώτος πού αισθάνθηκε εσωτερική ικανοποίηση από την εργασία του, σύμφωνα με την Παλαιά Διαθήκη, είναι ο Θεός, ως δημιουργός του σύμπαντος. Ο συγγραφέας της Γενέσεως τον παρουσιάζει κάθε βράδυ, μετά το τέλος του έργου κάθε ημέρας, να το αποθαυμάζει και να βλέπει ότι είναι «καλόν». Αλλά και μετά από κάθε έργο του, όταν η δημιουργία του δεν

διαρκούσε ολόκληρη ημέρα, πάλι το κοίταζε τελειωμένο, το χαιρόταν και έβλεπε ότι ήταν «καλόν». Όταν όμως τελείωσε και η έκτη ημέρα, επιθεωρώντας ο θεός «τά πάντα, ὅσα ἐποίησεν», γέμισε πλέον από απέραντη ικανοποίηση, γιατί τα έργα του, στο σύνολο τους, ήταν «καλά λίαν»...

Αλλά δεν είναι μόνο ο Θεός που αισθάνεται εσωτερική ικανοποίηση από την εργασία του. Αυτό το αίσθημα το απολαμβάνει και ο άνθρωπος. Το βιβλίο του Εκκλησιαστή γράφει ότι δεν υπάρχει τίποτα καλύτερο από το να ευφραίνεται ο άνθρωπος με το αποτέλεσμα της εργασίας του. Και προσθέτει πως αυτή η ικανοποίηση είναι φυσική για τον άνθρωπο, αφού εκείνο που του δόθηκε (από τον Δημιουργό του) είναι ακριβώς αυτό: η εργασία. Ακόμη και ο μόχθος που προστέθηκε στην εργασία του ανθρώπου, μετά την πτώση του από τον Παράδεισο, δεν εμποδίζει την εσωτερική ικανοποίηση που μπορεί να αισθανθεί κανείς από την εργασία που κάνει, αφού και ο μόχθος δόθηκε από τον Δημιουργό του ανθρώπου.

Η εργασία, λοιπόν, για τον αρχαίο Ισραηλίτη, όχι μόνο δεν επιβάλλεται ως τιμωρία στον άνθρωπο, έπειτα από την πτώση του, που εξ αιτίας της καταδικάστηκε να φύγει από τον Παράδεισο, αλλά συνδέεται με την εσωτερική ικανοποίηση του ανθρώπου, αυτή την ικανοποίηση ακριβώς που συμβολίζει ο Παράδεισος».

Σινόπουλος, Π. *Η εργασία ως θεϊκή εντολή και ανθρώπινη ανάγκη*.

Διερευνώντας 2^η Δραστηριότητα:

Σκοπός εργασίας

«Ο άνθρωπος δεν είναι μόνον ο λόγος ο νοητικός, αλλά και ο λόγος ο οικονομικός του κόσμου, ο κύριος της δημιουργίας. Έχει το δικαίωμα και το καθήκον να εργάζεται μέσα στον κόσμο για την ίδια του την ύπαρξη, για να βοηθεί τον πλησίον του και για να εκτελέσει το κοινό έργο της ανθρωπότητας, σύμφωνα με την παραγγελία του Θεού 'άρχετε πάσης της γης και κατακυριεύσατε αυτής' (Γεν.1.28). Η εργασία του ανθρώπου αποτελεί μέρος των σχέσεών του με τη φύση και καθαγιάζεται με τη Χάρη του Αγίου Πνεύματος...

Να εργάζεσαι σημαίνει να βγαίνεις ενεργητικά από τον εαυτό σου για να περάσεις μέσα στον κόσμο. Κάθε πράξη εργασίας είναι μια πραγματοποίηση του σκοπού του ανθρώπου έξω από τον εαυτό του... Το καλύτερο οικονομικό σχήμα – όποιο κι αν είναι τ' όνομά του και μ' οποιονδήποτε τρόπο κι αν συνδέεται με τον καπιταλισμό και το σοσιαλισμό, την ατομική ιδιοκτησία ή την κοινοκτημοσύνη – είναι εκείνο που εξασφαλίζει καλύτερα σε κάθε δεδομένη κατάσταση πραγμάτων την προσωπική ελευθερία, διαφυλάττοντάς την και από τη φυσική φτώχεια και από την κοινωνική δουλεία».

Σεργκί Μπουλγκάκωφ, *Ορθοδοξία και οικονομική ζωή*, περ. Σύνορο τ.31 σελ 152-161.

Αναπλαισιώνοντας 2^η Δραστηριότητα:

«Αλίμονο σ' εκείνους που στερούν από τους εργάτες τον δίκαιο μισθό τους, γιατί είναι όμοιοι μ' αυτούς που χύνουν αίμα».

Όσιος Εφραίμ ο Σύρος, *Η Δευτέρα Παρουσία*

¹Ακούστε με τώρα κι εσείς οι πλούσιοι. Κλάψτε με γοερές κραυγές για τα βάσανά σας, που όπου να 'ναι έρχονται. ²Ο πλούτος σας σάπισε, και τα ρούχα σας τα 'φαγε ο σκόρος. ³Το χρυσάφι σας και το ασήμι κατασκούριασαν, και η σκουριά τους θα είναι μαρτυρική κατάθεση εναντίον σας και θα καταφάει τις σάρκες σας σαν τη φωτιά. Κι ενώ πλησιάζει η κρίση, εσείς μαζεύετε θησαυρούς. ⁴Ακούτε! Κραυγάζει ο μισθός των εργατών που θέρισαν τα χωράφια σας κι εσείς τους τον στερήσατε· και οι κραυγές των θεριστών έφτασαν ως στ' αυτιά του παντοδύναμου Κυρίου.

Ιακ. 5,1- 4

¹⁴Μην εκμεταλλεύεσαι ποτέ τον μισθωτό, το δυστυχισμένο και το φτωχό συμπατριώτη σου ή τον ξένο που ζει σε μια από τις πόλεις της χώρας σου. ¹⁵Να του δίνεις κάθε μέρα το ημερομίσθιό του, πριν απ' τη δύση του ήλιου· γιατί είναι φτωχός και το έχει ανάγκη. Αλλιώς αυτός θα φωνάξει με αγανάκτηση εναντίον σου στον Κύριο, κι αυτό θα σου καταλογιστεί για αμαρτία.

Δευτ 24, 14- 15.

Όποιος από το διπλανό του τη διατροφή του αφαιρεί, είναι το ίδιο σαν να τον σκοτώνει· κι όποιος δε δίνει στον εργάτη το μισθό του, είναι φονιάς.

Σοφ Σειρ 34, 22